

er Steder ved vort Lands Kyster, hvor der ligger 200 Tons Blaamuslinger pr. ha. Han kunde ikke selv sige, hvor meget der kunde være hele Landet over, men en særlig sagkyndig udtalte den Anskuelse, at der alene i Limfjorden er mellem 60,000 og 120,000 Tons Muslinger. Nu sætter jeg som et Tankeeksperiment, at Middeltallet er det rigtige, altsaa at der alene der findes 90,000 Tons. Hvis det er rigtigt, be- gaar jeg ikke nogen stor Fejl ved at anslaa den samlede Mængde af Blaamuslinger i de danske Farvande til 200,000 Tons. Men nu er det ved Forsøg paa Landbohøjskolen blevet bevist, at disse Blaamulinger, naar de knuses, er en fortræffelig Næring for Høns. Man har paavist derude, at Muslinger i Skallen er lig med $\frac{1}{20}$ af Korn i Næringsværdi, det vil sige, at hvis vi regner med, at der er 200,000 Tons Muslinger, er det ensbetydende med, at vi ved vore Kyster har i alt 10,000 Tons Korn liggende eller $\frac{1}{10}$ af hele vort Lands Forbrug til Næring for vor Hønsbestand. Nu spørger jeg: Vilde det saa alligevel ikke være rigtigt, om Samfundet optog den Tanke, som jeg fremsatte i Fjor, at man i stor Stil opskraber denne værdifulde Næring og rationerer den til alle de smaa Hønsheholdere i Nærheden af Kysten, hvor de har saa umaadelig vanskeligt ved at skaffe Føde til deres Høns? Mon ikke Landets Husmænd vilde blive glade, dersom det danske Samfund tog denne Værdi, som Naturen har bundfældet i vore Have, billedlig talt, og overlod den for en passende Pris til det danske Husmandsbrug, for at de enten kunde holde deres Hønshehold oppe i større Udstrækning end beregnet eller for at aflaste Forbruget af Korn, saaledes at man kunde anvende Korn paa anden Maade? Men jeg vil dog udtrykkelig føje til, at i og for sig rationelt er det jo ikke at bære sig saaledes ad, thi naar man fodrer Muslingerne op til Høns, faar man kun tilbage 23 pCt. af Muslingernes Næringsværdi. Det vilde selvfølgelig være endnu klogere, om Samfundet i stor Stil opskrabede Muslingerne og paa forsvarlig Maade henkogte dem, saaledes at dette meget næringsrige Fødemiddel kunde staa til Befolkningens Raadighed. Vi kan sagtens tage os Tingen forholdsvis let endnu, for ingen Mennesker ved, om det bliver værre, end det er. Men jeg sætter, at Krigen, hvad muligvis mange venter, trækker meget længe ud, og at vort Land bliver overladt fuldstændig til Selvforsyning i en Aarrække, thi man kan jo ikke vide, om

ikke dette vil ske. Og er det ikke netop det, der i saadanne Situationer er det betydningfulde at være forudseende, at have sine Ting i Orden selv for de værste Tilfælde? Jeg spørger: Hvem i den danske Befolkning vil være Rigsdagen utaknemmelig, dersom den i de kommende Aar ved en saadan rationel Udnyttelse af Havets Rigsdomme har opmagasineret en vis Mængde fortrinlig, velsmagende og letfordøjelig Føde, som i nogen Grad kan erstatte os det, vi kommer til at savne af Kød eller Flæsk? Jeg synes, at der skal et ganske betydeligt Mod til at paatage sig Ansvar for at hindre en saadan Foranstaltning, og jeg vil gerne vise det høje Ting endnu med en enkelt kort Bemærkning, hvor umaadelig rationel denne Udnyttelse er. Vi ofrer Penge og med god Grund paa at udplante Rødspætter i Limfjorden, men ved denne rationelle Rødspætteudplantning kan vi ikke opnaa et større Udbytte end 40 Rødspætter pr. ha. Disse 40 Rødspætter kan give det danske Samfund gennemsnitlig 20 kg pr. ha, 10 kg pr. Td. Land. Men med Hensyn til Muslingerne er Forholdet det, at der endogsaa stedvis kan ligge 200 Tons pr. ha, det vil sige, at hvis man udnytter vore Have paa Steder, hvor de egner sig til rationel Opdrætning af Muslinger, er vi i Stand til, selv om vi ogsaa tænker os Muslinger anvendte til Føde for Husdyr, at faa adskillige Hundrede Gange mere Næring op fra Havet, end naar vi udplanter Rødspætter, og saa er endda Rødspætteudplantningen den mest rationelle Form for Fiskeridrift, vi endnu kender i vort Land.

Jeg vil dernæst rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister angaaende vort Ferskvandsfiskeri. Vi har set, at Saltvandsfiskeriet i vort Land nu under Krigen økonomisk gaar frem i overordentlig høj Grad. Det har i de 3 sidste Regnskabsaar givet et Udbytte af henholdsvis 17 Mill., 26,5 Mill. og 57,8 Mill. Kr. Dette uhyre Udbytte i det sidste Aar skyldes naturligvis først og fremmest de høje Priser, men dog ogsaa en Vækst i Udbyttet, hvad Mængden angaar. Vore Fiskere har hjembragt 39 pCt. større Mængde Fisk fra Havet end i Aaret forud. Men medens altsaa vort Saltvandsfiskeri saaledes gaar frem, baade hvad Mængden og Udbyttet angaar, staar vort Ferskvandsfiskeri stille. Man har ikke nogen god Statistik, men Udbyttet i det sidste Aar anslaaes til 1,3 Mill. Kr. Det Areal af Danmark, der giver dette Udbytte, er et